UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De or[ati]onis q[ua]litate an p[er]fectissima sit. [sermo]. iiij

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

forte in minori eccl'ia habeat pinguiorē prebendā: q2 tpalia nulli⁹ momēti ſunt ſpūalib⁹ cōparata: ſi ṽo ambe eccl'ie ſunt eq̄lis dignitatꝫ: pōt ſibi eligere q̄dcunq3 officiū magni voluerit: ſi fuerit ab vtraq3 eccl'ia abſens. Si autē fuerit in aliq̄ eaꝝ pñs: dꝫ ſe ꝯformare illis cū q̄b⁹ ꝯuerſat̃ ſm Tho. vbi. ſ. Illud aūt notādū: q̄ ſi aliq̄s cēt ordinat⁹ ad titulū ſue poſſeſſiōis vel pr̄imonij: tūc pōt dicere q̄dcūq3 officiū voluerit ſm Jo. Qui h̄ no. xxj. di. c. fi. q2 nō ē obligat⁹ ſpēalit̃ ad iſtā eccl'iā vl' ad illā. ar. de reg'la. ſup eo. ⁊ eo. ti. c. ꝯſtitutōez. i fi. li. vj.

¶ De oratiōis qualitate an perfectiſſima ſit. Sermo iiij.

Dicto ſupra de oratiōis neceſſitate. Seq̄tur nūc de oratiōis q̄litate: vbi habebim⁹ q̄ oratio dñica de qua agem⁹ pfectiſſima ſit: vt pote cōprehendēs q̄litates neceſſarias ad orōnez. Saluet̃ ṽgo ⁊c̄. Notandū eſt p euidētia materie: q̄ orō ad h̄ vt ſit exaudibilis debet eſſe ſuis ꝯditionibus ⁊ circūſtantijs q̄lificata. Sepe ei cōtingit/ q̄ orōnes aliquoꝝ idō nō exaudiūt̃: q2 nō fiūt cū debitꝫ circūſtātijs: idō dr̄ Jaco. petitis ⁊ nō accipitꝫ/ eo q̄ male petatꝫ Jac. iiij. Qñ ṽo orō h̄ꝫ circūſtātias neceſſarias oīno exaudit̃ Jo. xvj. Si q̄d petieritꝫ pr̄ez in noīe meo: dabit vob. Igit̃ nota q̄ orō dꝫ h̄re ſeptē circūſtantias: dꝫ eīm fieri oratio.

Primo ſinceriter.
Scdo vtiliter.
Tertio ꝯfidenter.
Quarto ardenter.
Quinto humiliter.
Sexto prudenter.
Septimo pſeueranter.

¶ Primo ſinceriter. i. cū ſinceritate ſcientie vt nō ſit pctōꝝ ꝯtagio inq̄nata ⁊ obſtinata/ nā q̄uis hō multa pctā cōmiſerit: ſi tñ habet ꝓpoſitū de cetero ſe corrigere et a pctis abſtinere: pōt ⁊ debet orare: q2 exaudibilis eſt orō ſua ſicut patꝫ in publicano, Luc. xviij. Si aūt ſit in ꝓpoſito peccandi ſeu a pctis nō deſiſtendi: oratio ſua inefficax eſt: puta luxurioſus nō ꝓponit abſtinere a luxuria: auar⁹ nō ꝓponit abſtinere ab auaritia: ſupbus nō ꝓponit humilit̃ viuere: vindicator nō ꝓponit parcere ⁊c̄. Oratio taliū fruſtra fit. Prouerb. xxviij. Qui declinat aurē ſuā ne audiat legē/ orō eius erit execrabilis. ideo debet orō fieri cū ſinceritate ꝯſciētie/ ſaltē quātū ad ꝓpoſitum de futuro/ ⁊ tunc exaudibilis eſt: ideo dicit̃ Joā. Chariſſimi ſi cor nr̄m nō rephendit nos/ fiduciā habem⁹ ad deū: vt q̄cq̄d petierim⁹ accipiem⁹ ab ipſo. j. Jo. iij. Figura habet̃ de Judith, de qua legit̃ q̄ pmo ſe lauabat: ⁊ ſic aſcēdebat ad adorandum deū. Judith. xij. vñ Thren. iij. Leuemus corda nr̄a cuꝫ manib⁹ nr̄is ad deū. Greg. Cum manib⁹ cor ad deū leuat q̄ orōnem ſuā opib⁹ roborat. ¶ Sed circa h̄ quero nunq̄d de⁹ exaudiat orōnes pctōꝝ: Rñ. ſm Tho. ij. ij. q. lxxxiij. ar. xvj. Aut oratio pctōꝝ pcedit ex bono deſiderio nature: et tunc ex vi iuſtitie q̄ nō meret̃ peccator exaudiri: q2 etiā panē quē comedit nō, vt dr̄ Aug. quia cū ipſe peccator nō audiat deū pcipientē: dignū eſt vt de⁹ nō audiat peccatorē deprecantē: iuxta illud. Prouer. xxviij. Qui aurē ſuam ⁊c̄. vt ſupra. ⁊ Eſa. j. Cum mlt̄iplicaueritꝫ orōnes veſtras nō exaudiam: man⁹ eīm veſtre ſanguine plene ſunt; ⁊ ex hac ratione nec oratiōes a viro iuſto facte pro peccatore merent̃ exaudiri: iuxta illud Hiere. vij. Tu quoq3 noli orare p populo hoc: nec aſſumas pro eis laudem ⁊ orationē/ ⁊ non aſſiſtas mihi: q2 nō exaudiam te. Item Hiere: xv. Si ſteterit Moyſes ⁊ Samuel coram me: non eſt anima mea ad populū iſtum: ſed ex miſericordia deus q̄nq3 exaudit orōnes peccatoꝝ ſicut patꝫ in publicano: vt ſupra dictum eſt: in debitore decem miliū talentoruꝫ cum petente. Patientiā habe in me ⁊ omnia reddam tibi. Dimiſſum eſt tīm debitum ſicut legit̃ Mat. xviij. Unde ſup illud verbū Joan. ix. Scimus quia peccatores deus nō exaudit: dicit̃ Aug. Illud verbū eſt ceci adhuc nutanti. i. nondū pfecte illuminati: ⁊ idō nō eſt ratū q̄uis poſſit verificari ſi intelligat̃ de peccatore: q̄ntum eſt pctōr: p quē modū orō eius dicit̃ execrabilis vt dictū eſt. ¶ Aut orō pctōris procedit ex malo deſiderio: et tūc orō ei⁹ non exaudit̃ ex miſc̄dia dei: q2 vt dr̄. ij. Macha. vj. Etem̄ nō ſine mlt̄o tpe pctō-

ribus ex ſnia agere:ſed ſtatim vltionē ad-
hibere magni bñficij eſt iudiciū.Sꝫ qñꝗ
exaudit ad vindictā dum deꝰ ꝑmittit pec
catorē adhuc ⁊ ruere in pctā: vt maiorem
tumultū dānationis acq̄rat: iuxta illud.
Apoc.vlt.Qui in ſordibꝫ eſt ſordeſcet ad
huc. Sicut facit medicꝰ infirmo q̇ donec
eſt in ſpe curatōis/denegat ſibi noxia ⁊ cō
cedit ꝓficua:ſed poſtq̄ deſꝑatus eſt/cōce
dit ſibi q̄cunq̄ petit. Sic facit deꝰ pctōri
⁊c̄. Exemplū habemꝰ in ſcriptura ſacra;
de filijs iſrael petentibꝫ carnes in deſerto.
Num.xj.Et deus exaudiuit eos in dānū
ſpoꝝ.Vñ pſ.lxxvij.Mādūcauerūt ⁊ ſa-
turati ſunt nimis:⁊ deſideriū eoꝝ attulit
eis.nō ſunt fraudati ⁊c̄.vſq̄.electos iſrl
impediuit.Ad idē facit exemplū d beato
Amb.Qñ itinerās vidit hoſpitē ſuuꝫ ab-
undantē ⁊ affluentē mundana ꝓſperitate
⁊c̄.Jdō Aug.dt ꝙ deꝰ quedā negat ꝓpi-
tius:q̄ concedit iratus.Hec ꝑma cōditio
notat in orōne dñica cum dicimꝰ:pat no
ſter:ḡ nos ſumꝰ filij: nullus aūt eſt filius
dei ꝑ adoptationē/niſi gr̄a mediāte:q̄ cuꝫ
peccato non ſtat:⁊ idō ꝑ hoc notat:ꝙ orō
dꝫ fieri ab eo/q̇ eſt in gr̄a cōſtitutꝰ.¶Se
cūdo orō debet fieri vtilit:qꝛ debemꝰ pe-
tere vtilia nobis nō noxia.Jbi diſtinguē
dum eſt:qꝛ aut petimus tꝑalia bona/aut
ſpūalia:ſi tꝑalia bona:puta ſciam/ſanita-
tem:diuitias:honores: ⁊ officia ⁊c̄.hmōi
tunc non ſimplr:ſed ſub conditione pete-
re debemꝰ:ſi nr̄e ſaluti cōueniant:qꝛ talia
tꝑalia debēt ordinari ad finē ſpūaliū:qñ-
q̄ eñ credimꝰ tꝑalia bona eſſe vtilia:que
tñ ſunt dānoſa ſicut ꝯtingit infirmo.Vñ
Aug.in lib.ſniaꝝ ꝓſperi dicit.ꝙ orās qñ-
q̄ miſcditer audit: ⁊ qñq̄ miſcditer non
audit:quid eñ infirmo ſit vtile magꝫ no-
uit medicꝰ:q̄ egrotus. Et Valeriꝰ li.vij
c.ij.Dicit ꝙ ſepe votꝫ expetimꝰ/ꝙ nō im
petraſſe meliꝰ foret.Et ponit exemplū di.
diuitias appetis q̄ multꝫ fuerūt exitio: ho
nores cōcupiſcis/qui q̄ plurimos peſſun-
dederūt.Regna tecū ipe voluis/quoꝝ ex
itus ſepe nūero miſerabiles cernunt/ſplē-
didis coniugijs manus inijcis:at hec:vt
aliqñ illuſtrant: ita funditꝰ non nūq̄ do-
mos euertunt. Suadet ḡ celeſti arbitrio
nos ſubmitti: hoc docuit nos dñs exēplo
ſuo:qñ orās ꝙ transferreret ab eo calix ⁊c̄

Subiunxit verūtamē non mea volūtas;
ſed tua fiat.Vñ ſuꝑ illud Jo.xvj.Si qd
petieritꝫ p̄rem in noie meo dabit vobis:
dt Glo.Bede.Jllos ſolum in noie ſalua
toris petere/q̇ ea que ad perpetuā ſaluteꝫ
ꝑtinent petunt.¶Aut petimꝰ ſpūalia:et
tunc ſiquidē ſunt neceſſaria ad ſalutē:ſim
pliciṫ poſſumus ⁊ debemus illa petere:ſi-
cut eſt remiſſio pctōꝝ:gr̄a et ꝟtutes ⁊ iſta
petitio habꝫ efficaciam magnā in cōuen-
tu dei:vt non ſolū ſpūalia hmōi petita:ſed
etiaꝫ temꝑalia nō petita concedant:ſicut
patꝫ exemplū in Salomone q̇ petijt a do
ſapientiā neceſſariā ad populū illū cui pre
erat regendū:⁊ deus illi qd̄ petijt/conceſ-
ſit/⁊ diuitias/⁊ gliam.Vñ dr.iij.Reg.iij
Placuit ſermo coram dño: ꝙ Salomon
rex huiuſcemodi poſtulaſſet. Et dixit ad
Salomonē:qꝛ poſtulaſti verbū hoc ⁊ nō
petiſti tibi dies multos: nec diuitias/aut
aīas inimicoꝝ tuoꝝ:ſed poſtulaſti tibi ſa-
pientiā ad diſcernendū iudiciuꝫ.Ecce feci
tibi ſm ſmones tuos:⁊ dedi tibi cor ſapi-
ens ⁊ intelligens/in tm̄:vt nullus ante te
ſilis tui fuerit:nec poſt te ſurrecturꝰ ſit:ſꝫ
hec que nō poſtulaſti dedi tibi: diuitias.ſ.
⁊ gliam.vt nemo fuerit ſilis tui in regibꝫ
cunctꝫ retro diebꝫ.¶Si vero ſpūalia bo
na ſunt talia/que nō ſunt neceſſaria ad ſa
lutem:puta gr̄a ꝓphie ⁊ miraculoꝝ/⁊ di-
ſcretio linguaꝝ/ ⁊ cetere gr̄e gratis date:
quas enumerat Apl̄s.j.Cor.xij.Et tunc
talia ſub conditōe debemꝰ petere:vt ſi no
ſtre ſint ſaluti ꝓficua:qꝛ qñq̄ non ſunt ꝓ-
ficua.Nam ex eis qñq̄ intumeſcit animꝰ
in ruinā ſui:⁊ ſilis eſt his petitio ꝙ hō nō
tentet:qꝛ quādoq̄ imo vt plurimū ſaluti
ferum eſt tentari:q̄uis ergo debeamꝰ pe-
tere:vt a tentatiōe non ſuꝑemur.qꝛ tenta
ri ſepe ꝓficit ad ſaluteꝫ:⁊ non tentari eſſet
occaſio dānatōnis ſue:exemplū in aplo q
de ſe ſcribēs ait:ne magnitudo reuela.ex.
me.da.eſt mihi ſti.car.mee.ang.ſatha.qui
me col.ppt qd̄ ter do.rogaui vt diſ.a me
⁊ dix.mi.ſuf.tibi gra.mea.Nam vir.i in-
fir.ꝑficitur.ij.Cor.xij.Vbi dr Gloſ.q ſi
Paulus hac tentatōe non fuiſſet ꝓbatus;
inter dānatos ſortē haberet.¶Hanc aūt
conditionē habꝫ hec orō dñica:qꝛ quicqd
in ea petit vtile nobis eſt.Tertio dꝫ fieri
orō confident.Jac.j.Poſtulet aūt in fi-

de nihil heſitās. q̄ em̄ heſitat ſimilis eſt flu
ctui maris q̄ a vento mouet̃ ⁊ circunfert̃.
Et Mat. vj. Quicq̄d orātes petitis cre=
dite: qꝛ accipietꝭ ⁊ fiet vobis. Ad hāc aūt
fiduciā habendā ꝓuocat nos ipſemet dn̄s
di. Luc. xj. Quis aūt ex vobis patrē petit
panē: nunq̄d lapidē dabit illi? Aut piſcez:
nunq̄d ꝓ piſce ſpentē dabit illi? Aut ſi pe=
tierit ouū: nunq̄d porriget ei ſcorpionem?
Si ḡ vos cū ſitꝭ mali noſtꝭ bona data da
re filijs vr̄is: q̄ntomagis pr̄ veſter de celo
dabit vobis ſpm̄ bonū petentibꝫ ſe. Nota
hic q̄ꝫ miſerabilis eſt homo q̄ nō ꝯfidit de
deo/ cū ꝯfidat de vno iudeo ſi habꝫ inſtru
mentū ab eo ⁊c̄. Dic practice vt expedit.
Hāc aūt cōditionē hꝫ in ſe iſta oȯo: naz vt
cū magna fiducia oremꝰ/ ꝑmittit̃ Pat̃ no
ſter. Quis em̄ eſt filius q̄ nō cōfidat de pa
tre quando indiget veſtimēto vl̃ cibo/ vel
aliqua re neceſſaria: qꝛ pat̃ theſaurizat fi=
lio ⁊c̄. Itē pſ. Quēadmodū miſeret̃ pat̃
filioꝝ/ miſertꝰ eſt dn̄s timētibꝫ ſe: quoniā
ipſe cognouit figmentū nr̄m ⁊c̄. Iō Heb.
iiij. Adeamꝰ cū fiducia ad thronū gratie/
vt miſcđiam ꝯſequamur: ⁊ grām inuenia
mus in auxilio oportuno. Alia etiā ratio
nos inducit vt cū fiducia oremus: qꝛ ipſe
ad quē ꝑtinet exaudire: vna cū patre ⁊ ſpi
rituſctō eſt aduocatꝰ noſter. j. Io. ij. Filio
li mei/ hec ſcribo vobis vt nō peccetis. ſed
⁊ ſi q̄s peccauerit: aduocatū habemꝰ apud
patrē ieſum chr̄m: ⁊ ipſe eſt ꝓpitiatio ꝓ pec
catis nr̄is. Ber. Magnā fiduciā habemꝰ
ad deū: vbi mater ante filiū/ filiꝰ ante pa=
trē. mater oſtēdit filio pectꝰ ⁊ vbera: filiꝰ
oſtendit patri latꝰ ⁊ vulnera. Nulla ḡ po
terit ibi eſſe repulſa/ vbi tot cōcurrūt chari
tatꝭ inſignia. Et tertia rō inducēs nos ad
ꝯfidentiā dicit̃: qꝛ ipſemet deꝰ ꝓuocat nos
ad orandū/ ⁊ ꝓmittit exauditionē. Lu. xj.
Petite ⁊ accipietis: q̄rite ⁊ inuenietꝭ: pul
ſate ⁊ aperiet̃ vob. Eſt ⁊ quarta rō: qꝛ ipſe
dictauit nobis oȯnē dn̄icā: et ſic inſtruxit
nos orare ſicut oportet: qꝛ al̓s neſciremꝰ.
Ro. viij. Nā quid oremus ſicut opoꝛꝫ ne
ſcimꝰ. Nota ſiltitudinez: ſi rex doceret nos
quō ab eo deberemus aliquā grām poſtu
lare ⁊c̄. Quarto debet fieri oȯo ardēter ſi=
ue deuote: qꝛ deuota et ardens petitio eſt
clamor altus ad aures dei. qꝛ vt dr̄. j. Re.
xvj. Hō videt ea q̄ parēt: deus aūt intue=
tur cor. Et ipſe deꝰ reſpondit. Clamauit
ad me ⁊ ego exaudiā eum ⁊c̄. Sic orabat
Moyſes: cui q̄uis nō loqueret̃ ore/ qꝛ ta
men ardēter deſiderabat illius ꝓpl̓i libera
tionē: reſpōdit dn̄s. Quid clamas ad me?
Exo. xiiij. Dicūt glo. ꝙ deſideriū Moyſi
erat clamor in auribꝫ dei: ⁊ obtinuit ꝙ ma
re diuideret̃/ ⁊ filij iſrael ꝑ mediuz maris
tranſirēt liberati. Sic de Anna dicitur ꝙ
loquebat̃ in corde ſuo. j. Reg. j. Addit̃ tn̄
q̄n̄qꝫ vox ad orationē. vt dicitur ſupra ſer
mone ꝓximo parte. iij. Hanc aūt cōditio=
nē habet iſta oratio: tū qꝛ in ſpiritu feruo
ris fuit a chr̄o dictata: tum q̄a oratio iſta
breuis eſt. Nam qꝛ plerūqꝫ deuotio ꝓpter
oȯonis ꝓlixitatē excludit̃: ideo dn̄s ſuper=
fluā ꝓlixitatē oȯonis docuit vitare dicēs.
Orantes aūt nolite multū loqui. Etiam
Augꝰ. dicit ad Probā. Abſit ab oratione
multa locutio: ſed nō deſit ml̓ta precatio/
ſi feruēs ꝑſeueret intentio. Et iō dn̄s hāc
orationē breuē fecit. Conſurgit etiā deuo
tio ex charitate/ q̄ eſt amor dei ⁊ proximi:
quoꝝ vtrūqꝫ in hac oȯone oſtendit̃. Nam
inſinuandū diuinū amorē: vocamus eum
patrē. Ad inſinuandū aūt amorē proximi
cōiter ꝓ omnibꝫ oramus/ non aūt ꝓ ſingu
lis. Non em̄ dicimus/ pater meus: nec pa
nem meū quotidianū da mihi hodie. nec
dicimus/ ⁊ dimitte mihi debita mea: ⁊ ne
me inducas in tētationē. nec ſed libera me
a malo: ſed ꝓ omnibꝫ cōiter. Vn̄ Cypria=
nus. Deus pacis ⁊ cōcordie magiſter: qui
docuit vnitatē: ſic orare vnū ꝓ omnibꝫ vo
luit/ quō in vno oēs ipſe portauit ⁊c̄. Sic
fecerūt illi tres pueri poſiti in camino ig=
nis: de quibꝫ dicit̃. Tunc illi tres quaſi ex
vno ore: laudabāt ⁊ bn̄dicebāt deū. Dan.
iij. Sic de aplꝭis legit̃: ꝙ erant ꝑſeuerātes
oēs vnanimiter in oȯone cū mulieribus ⁊
Maria mr̄e Ieſu. Act. ij. Et hac rōne de
bet eſſe oȯo attenta. ſi em̄ deuota: ḡ atten=
ta. Vn̄ Aug. in rl̓a. Pſalmis ⁊ hymnis cū
oratis deū: hoc verſet̃ in corde qđ ꝓfertur
in ore. Itē Cyprianus. Nil aliud cogitet
animꝰ/ q̄ꝫ illud ſolū qđ precat̃. de cōſe. diſ.
j. q̄n̄ aūt. Dicūt em̄ theologi ꝙ nō requirit̃
ꝙ attētio ſemꝑ maneat in oȯone ꝑ actꝰ eiꝰ
qꝛ h̄ videt̃ impoſſibile. pſ. xxxix. Cor meū
dereliq̄t me. ſed ſatis eſt ꝙ maneat ꝑ virtu
tē: qđ eſt q̄n̄ cū bona intētiōe q̄s ad oȯonē

accedit/ꝗuis in ꝓsecutiõe mẽs nõ ex ꝑpo
ſito ad alia rapiaẗ:tunc em̃ ſemꝑ prime in
tentiõis ius ꝑmanet/niſi tãta ſit euagatio
ꝙ attẽtio oino depereat. ¶ Quinto debꝫ
oõ fieri humiliẗ.ſ.corde ⁊ corꝑe. Exẽplũ
de phariſeo ⁊ publicano Luc.xviij. Jõ dr
ſcriptura. Oõ humiliãtis ſe nubes pene/
trat/⁊ nõ diſcedet donec altiſſimus reſpi/
ciat. Eccli.xxxv. Pš. Reſpexit in oõnem
humiliũ/⁊ nõ ſpreuit p̃ces eoꝝ. Ecõtra ſu
perbꝫ qñ orat deũ/reputat deuꝫ teneri ſibi
ad exaudiẽdũ:⁊ iõ ſi nõ exaudiẗ/idignat.
⁊ q̇a ſuꝑbus plenꝰ eſt:nõ capit grãm dei.
Exẽplũ de Antiocho ſuꝑbo:de q̃ diciẗ.ij.
Mach.ix. Orabat aũt hic ſceleſtus dñm
a q̃ nõ eſſet miſediam cõſecuturꝰ. Jtẽ exẽ
plũ de Alexãdro magno querẽte quõ poſ
ſet habere ſapiam.cui rñdit Didimꝰ phs.
Deꝰ cũ ſit largiſſimꝰ/paratꝰ eſt dare tibi
ſapiam:ſed tu nõ habes vbi teneas:cũ ſu/
perbia plenꝰ ſis. Jõ Judith.ix. Suꝑbi ab
initio nõ placuerũt tibi:ſꝫ humiliũ ⁊ man
ſuetoꝝ tibi ſꝑ placuit depcatio. Jõ Jaco.
iiij. Deꝰ ſuꝑbis reſiſtit:humilibꝫ autẽ dat
grãm. Debet etiã eſſe humilitas in corꝑe
genuflectẽdo/vel ꝓſternẽdo/vl' incuruan
do.nõ q̇dẽ refectiõis/ſed deuotõis obten
tu.vt dr Jo.caſſianꝰ in collationibꝫ patꝝ.
⁊ facit.viij.q.j.ſciendũ. Hanc ḡ ꝯditionẽ
habꝫ oõ dñica.nã in eo ꝙ petimꝰ dimitti
nobis nr̃a/cõfitemur pctõres et indigere
grã dei.⁊ iõ in hoc appet humilitas:qꝛ iu
ſtus in ꝑncipio accuſatoꝛ ẽ ſui. ¶ Sexto
dꝫ fieri oõ prudẽter. Prudẽtia cõſiſtit in
duobꝫ. Primo q̇dẽ vt ordinate petaẗ:ſicut
deſideriũ nr̃m debet eſſe ordinatũ:qꝛ ora/
tio eſt deſiderij inẗpres.eſt aũt hic ordo de
bitꝰ/vt ſpũalia carnalibꝫ/celeſtia terrenis
deſiderãdo ⁊ orando p̃feramus.ſm illud
Mat.vj. Primũ querite regnũ dei:⁊ hec
omnia adijcientur vobis. Hec dñs in hac
oratõe docuit obſeruare:in qua prius pe/
tunẗ celeſtia ⁊ poſtmoduꝫ terrena. Scdõ
prudẽtia petitiõis cõſiſtit in h̄ vt petatur
merces ab eo q̇ mereẗ.alioqn digna eẽt re
pulſione oõ huiꝰ. Or vt dr Gre. Cũ is q̇
diſplicet ad inẗcedendũ mittiẗ:irati aius
ad deteriora ꝓuocaẗ.xlix.diſt.in pñ. Jõ re
pulſa fuit petitio filioꝝ Zebedei:quibꝫ di
ctũ fuit. Neſcitis q̇d petatꝫ ⁊c̃. Mat.xx.
Siľr fuit expulſus diabolꝰ de celo:q̇ priꝰ
appetijt acquieſcere labori:⁊ non p̃miſſo
merito appetijt premiũ/qñ dixit in corde
ſuo. in celũ cõſcendã ſuꝑ aſtra celi ⁊ exal/
tabo ſoliũ meũ:ſedebo in mõte teſtamẽti.
Jõ ſubdiẗ. Quõ cecidiſti lucifer ⁊c̃. Eſa.
xiiij. Hanc ꝯditionẽ hꝫ hec oõ:qꝛ anteꝗ̃
petamꝰ/adueniat regnũ tuũ:p̃mittiẗ/ſan
ctificeẗ nomẽ tuũ.qd̕ exponiẗ vno mõ.i.il
lud nomẽ ſctm̃ tuũ qd̕ ſortiti ſumꝰ ꝑ rege/
nerationẽ ſpũalēꝫ:fiat ⁊ appareat ſctm̃ in
nobꝫ:vt ⁊ nos iuxta modulũ nr̃m ſanctifi
mus.⁊ ꝑ hãc ſctificationẽ acq̇ramꝰ meritũ
ꝑ qd̕ digni ſimus p̃mio regni dei. ¶ Se
ptimo oõ dꝫ fieri ꝑſeuerãter. Luce.xviij.
Oportet ſꝑ orare ⁊ nõ deficere.j.Teſſ.v.
Sine inẗmiſſione orate. Qd̕ q̃liẗ fieri de
beat/docet nos dñs Lu.xj. Quis veſtrũ
habebit amicũ ⁊ ibit ad illũ media nocte:
⁊c̃. Dic totã ꝑabolã ⁊ declara. Exẽplũ ha
bemꝰ in Cananea Mat.xv. Figura habe
tur de aplĩs excitãtibꝫ deũ dormiẽtem in
nauicula q̃ ꝑiclitabaẗ fluctibꝫ:⁊ excitatus
impauit vẽtis ⁊ mari/⁊ facta eſt trãquilli
tas magna ⁊c̃. Mat.viij. Sic qñ ſumus
in nocte tribulatiõis iactati tẽpeſtati ten
tationum in hoc mari magno ⁊ amariſſi
mo huiꝰ mundi. Pš. Hoc mare magnũ
⁊ ſpatioſum manibꝫ ⁊c̃. Clamamus q̃ꝗ̃
ad deũ:⁊ ip̃e dormire dr/cũ nõ cito eripit
nos.igiẗ excitemꝰ eũ oõnibꝫ nr̃is ipoꝛtu/
nis dicẽtes ei. Exurge:q̃re obdormis dñe
exurge ⁊ ne repellas in finẽ.pš.xliij. Sal/
ua nos dñe perimꝰ.⁊ ſic igiẗ excitatꝰ libe/
rabit vos. Pš. Clamauit ad me ⁊ ego ex
audiã eũ:cũ ipſo ſuꝫ in tribulatiõe eripiã
eũ ⁊ gl'ificabo eũ. Jpſe etiã exhortaẗ nos
ad h̄ di. Jmmola deo ſacrificiũ laudis et
redde altiſſimo vota tua:⁊ inuoca me i die
tribulatiõis/eruã te ⁊ honorificabis me.
pš.xlix. Et hec ꝯditio denotaẗ in oratiõe
dñica/cũ dr.panẽ nr̃m q̇tidianũ da nobis
hodie:ꝑ qd̕ datur nobis intelligi ꝙ quoti
die debemꝰ hãc orationẽ dicere:⁊ cõſequẽ
ter ꝙ ꝑſeuerãter debemus orare.

¶ De oõnis vtilitate in gñali
Sermo.v.

Circa tertiuꝫ articulũ/vicꝫ de oõnis vtilita
tẽ occurrit duplex cõſideratio.
Prio em̃ videbimꝰ de oõnis vtilitate in